

דרך הבעש"ט

גיליון שבועי לקירוב לבבות ואהבת הבורא

הבית לצמיחה אישית ורוחנית
דרך הבעש"ט

ידל ניי עמותת דרך הבעש"ט ע"ר 580660942

גליון מס' 283 | ז' אלול התשפ"ב

פרשת שופטים

זמני כניסה ויציאת שבת

יציאה	כניסה	חיפה
19:40	18:34	תל אביב
19:40	18:44	ירושלים
19:38	18:27	באר שבע
19:39	18:43	

הגיליון הוקדש

לעילוי נשמת
ליאורה בת פרידה
ולהבדיל להצלחת
אשר שי בן רחל

מקדישים עלון ורואים ישועות
054-8424530

הרה"צ ר' אשר פריינד זיע"א
מייסד הדרך

ליצירת קשר
054-8424530

בנק לאומי | סניך 856 | מ.ח. 5335809
ע"ש דרך הבעל שם טוב

לימדה תורה דרך ארץ

דבר שלישי, "ילך וישא אישה". עכשיו אתה בנוי לצאת לחיים. נשיאת אישה משמעותה להקים את הבית שלך. בחור שעדיין אין לו מסגרת, אין לו זמנים, ותשאל אותו 'מתי אתה קם?' הוא יענה "מתי שיוצא לי...". בחור כזה לא יכול לצאת לחיים כי הוא עוד לא בנוי ואין לו מסגרת. בשלב השני, נטיעת כרם: יהודי שאין לו מושג בקביעת עיתים לתורה, ואין לו חיבור לתורה לא יכול להקים בית. היאך הוא יהווה דוגמא לילדים שלו?!

יש לנו, אם כן, סדר כל כך יפה שחז"ל מלמדים אותנו בגמרא בסוטה "לימדה תורה דרך ארץ" - דבר ראשון תקים בית, דבר שני טעם כרם - תורה, דבר שלישי ישא אישה.

אבל יש כאן עוד רמז קטן - "לימדה תורה דרך ארץ" - הדבר הבסיסי שצריך להיות לבן אדם זו דרך ארץ! "לעולם יהא אדם ירא שמים" אומר ר' משה פיינשטיין זצ"ל, קודם כל תהיה אדם ואחר כך תהיה ירא שמיים. תהיה בן אדם שמחייך, שמאיר פנים, מתעניין בזולת, מגלה אכפתיות.

שנזכה כולנו בעזרת השם שזמן אלול הבא עלינו לטובה יהיה זמן פורה, זמן של עלייה בתורה, ביראת שמיים, ברוחניות ומידות טובות. אמן כן יהי רצון.

שבת שלום!

"מי האיש אשר בנה בית חדש ולא חנכו ילך ויטב לביתו" (דברים כ"ה)
"ומי האיש אשר נטע פָּרֶם ולא חָלְלוּ ילך ויטב לביתו" (כ"ו)
"ומי האיש אשר נטע פָּרֶם ולא חָלְלוּ ילך ויטב לביתו" (כ"ז)

כך מכריז הכהן לפני הקרב. אומרת הגמרא בסוטה - "לימדה תורה דרך ארץ שיבנה אדם בית ויטע כרם ואחר כך יישא אישה".

התורה כותבת לפי הסדר מי האנשים שחוזרים מהולכי המלחמה. קודם כל "מי האיש אשר בנה בית ולא חנכו" אחר כך "מי האיש אשר נטע כרם ולא חללו" ובסוף, "מי האיש אשר ארש אישה ולא נשאה". זאת אומרת - בית, כרם, נישואים.

יש פה סדר לבניית האדם. דבר ראשון שבן אדם צריך בחיים זה בית ובית משמעו מסגרת.

מהי המסגרת של יהודי? הלכה. הבסיס של היהדות זו ההלכה. בהלכה יש זמנים מתי קמים, מתי ישנים, מתי נכנסת שבת, מתי יוצאת שבת. מה אוכלים, מה לא אוכלים, מה מותר לעשות, מה אסור לעשות.

השלב הבא הוא "ויטע כרם". יין זה תורה. יין בגימטריא שבעים - שבעים פנים לתורה. אחרי שיש לך בית ויש לך את המסגרת ההלכתית אפשר לטעם כרם. כרם במובן של פנימיות התורה, ולא סתם תורה אלא תורה בְּעִמְקוּתָהּ, עם הסודות והאורות שיש בתורה.

יש לי שאלה

לכבוד הרב שליט"א,

יש לך את ה'

מי שיעזור לי... אז המבט הזה מביא אותי לייאוש, לחידול, להפקרות. אכן כתוב "אל תהי רשע..." אבל יש לכך המשך - יש לך את אבא שירחם עליך, יש לך את בורא עולם שמחכה לתפילות שלך, שיזכה אותך לגלות את האור בתוך הרשעות שלך וכך כל נקודת שבירה רק מהווה פוטנציאל להתקשרות ולהתבטלות מול ה' וזה מביא לקשר קרוב עם בורא עולם. יהי רצון שה' ישמח אתכם בזכות הבעש"ט ור' אשר, אמן.

שאלתי היא, כיצד זה מסתדר עם ההדרכה של דרך הבעל שם טוב?

תשובת הרב:

תודה על שאלתך, זו שאלה עניינית ועמוקה. את השאלה הזו שאלתי אני בעצמי את אחד מגדולי התלמידים של ר' אשר כשנכנסתי לדרך ותשובתו היתה: "אל תהי רשע" משמעו, אל תהיה רשע שחושב שהוא לבד, אתה לא לבד כי יש לך את ה'. אדם שאוחז שהוא רשע ומרגיש "אין לי תקווה, אין

אני שומעת את השיעורים של הרב ומאד הנחית מהם. רציתי לשאול שאלת הבהרה: הבנתי שהאדם צריך לבקש רחמים מה' כדי לעשות ולהצליח בכל דבר בחיים. כמו כן, שאני מציאות שלילית וכל הטוב שיוצא ממני זה רחמי ה' דרכו. לעומת זאת, בפרקי אבות כתוב "ואל תהי רשע בפני עצמך", ז"א שאדם צריך שיהיה לו דימוי עצמי חיובי כדי להתקדם בעבודת ה'.

יש לכם שאלה לרב? שלחו אלינו! Derech.alon@gmail.com

בזיות בשלום בית? חינוך ילדים? בריאות הנפש?

חדש! ניתן לקבוע פגישה עם הרב לייעוץ

להזמנת שיעורי תורה בשעות הבוקר 050-373-9010

אליהות, כוונות, אהבה, אמת, אלוהים

אם ננעלו דלתי נדיבים, דלתי מרום לא ננעלו

אנחנו אומרים בסליחות "כדלים וכרשים דפקנו דלתיך" - מה פשר המושג "דפקנו דלתיך"? מה משמעות העניין "לדפוק על הדלת של ה'?" וחוזר ואומר "דלתיך דפקנו רחום וחונן אל תשיבנו ריקם מלפניך", כלומר אם תגיע לרמה של "דלתיך דפקנו רחום וחונן" - תזכה להיות במצב של "אל תשיבנו ריקם מלפניך", זאת אומרת, זו שעת רצון גדולה מאד.

שלמה המלך אמר "אֲשֶׁרִי אָדָם שִׁמְעֵ לִי לְשָׁקֵד עַל דְּלַתֵי יוֹם יוֹם לְשִׁמֹר מְזוּזוֹת פֶּתַחֲךָ". דוד המלך אמר "אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ" - מאושר מי שיושב בבית השם: בית כנסת או בית מדרש. שלמה המלך אמר "אבא, אתה אמרת ביתך אני אומר דלתותיך" - אפילו מי שעוד לא נכנס לבית ה' והוא עדיין בדלת - כבר הוא מאושר.

במשקוף הדלת יש לנו מזוזה והשם הקדוש שכתוב במזוזה הוא ש-ד-י, ראשי תיבות "שומר דלתות ישראל". זאת אומרת, ליד הדלת שמים את המזוזה שהיא שומרת על הבית ובחנוכה שמים את החנוכיה משמאל למזוזה והכל ליד הדלת. במה זכתה הדלת שהיא מקבלת חנוכיה משמאל ומזוזה מימין?

יש שיר שכתב ר' שלום שבזי, "אם ננעלו דלתי נדיבים דלתי מרום לא ננעלו". לכאורה, אין פה חידוש כי זה פסוק מפורש בתהלים "אֵל תִּבְטְחוּ בְּנִדְבִים בְּבֶן אָדָם שְׁאִין לוֹ תִשְׁוֶעָה... אֲשֶׁרִי שְׁאֵל יַעֲקֹב בַּעֲזָרוֹ שָׁבְרוּ עַל ה' אֶלְקָיו". דוד המלך אמר לא לבטוח בנדיבים אלא רק בה', אז מה חידש ר' שלום שבזי ולמה הוא השתמש במונח "דלת"?

בביתו של האדם יש רהיטים, קיר, תקרה, רצפה וכדומה, המכנה המשותף של כל הדברים הללו הוא שהם קבועים ויציבים. אבל יש רהיט אחד בבית שכל עניינו תזוזה והיא הדלת. הדלת כל הזמן בתנועה - נפתחת ונסגרת. לדלת יש ציר ולכן היא ההיפך מקביעות ויציבות. ברגע שהדלת קבועה ולא זזה היא לא ראויה לשימוש.

הדלת מסמלת את העבודה שלנו בימים הקדושים של עשרת ימי התשובה - להגיע לרמה הזאת שנקראת "דלת". הרי בן אדם בימים אלו בא לפני הקב"ה ומבקש "בורא עולם, אני רוצה שנה טובה, בריאות טובה לאישה ולילדים, פרנסה בנקל, שלום בית, ילדים בריאים ושמחים, אווירה של שמחה בבית...". אבל על סמך מה אתה מבקש את

השנה המתוקה הזו? אם תטען בפני הקב"ה "בורא עולם, ראית איזה מוצלח הייתי השנה, וגם אם לא הייתי כזה מוצלח אני מבטיח לך ששנה הבאה אהיה מושלם" - זו עזות פנים.

"אין אנו עזי פנים וקשי עורף לומר לפניך צדיקים אנחנו ולא חטאנו אבל חטאנו אנחנו ואבותינו" - אדם שאומר לקב"ה שהוא צדיק - זו עזות פנים וקושי עורף. אז אם אנחנו לא יכולים לומר לקב"ה "אני צדיק", אז מה כן אנחנו יכולים להגיד? יש דבר אחד שה' כן רוצה לשמוע ממך: תודה שאתה "דלת" לה: "בורא עולם, השנה גיליתי שאני לא יציב, שאני פעם פתוח ופעם סגור". פעם הפה שלנו פתוח כמו ממטרה ופעם הפה שלנו סגור.

למה אנחנו לא תמיד יודעים לשתוק? למה יש למה אנחנו לא תמיד יודעים לשתוק? למה יש

סיפר לי יהודי, יועץ חינוכי במקצועו, שבתו הבכורה, בת עשרים, סיימה סמינר ויצרה קשר עם שתי בנות מקולקלות בשכונה. בנות אלו שכנעו אותה להתחבר אליהן ולצאת איתן בערבים. לצערנו הגדול הבת החלה להידרדר והשבר בא לידי ביטוי גם מבחינה חיצונית. בבית היא נשארה עם הלבוש ההולם את הבית, אבל ברגע שהיא יצאה מפתח הדלת היא החליפה בגדים ויצאה עם החברות הללו. האבא קלט שבתו "הולכת לו לאיבוד" והחל לתחקר אותה לאן היא הולכת, עם מי היא הולכת ומה היא עושה... הבת ענתה לו "אבא, תניח לי, אני כבר בת עשרים".

ערב אחד הוא שמע אותה משוחחת עם אחת החברות בטלפון כשהן קובעות להיפגש בשמונה. הוא החליט לעקוב אחריה. הוא ואישתו ישבו בסלון, שתו קפה וחיכו שתצא לדרכה. השעה שמונה, שמונה וחצי, תשע והילדה לא יוצאת מחדרה. האב פתח את דלת חדרה וגילה שהיא בכלל לא בחדר. התברר שהיא קלטה שהוריה מחכים לה בסלון וקפצה מהחלון. האב הזעיק את חבריו מהאזור, חיפשו אותה ומצאו אותה בשלוש לפנות בוקר במועדון שבו כולם שיכורים. הוא סיפר לי "אין מקום יותר גרוע מהמקום הזה". הוא הגיע הביתה, רוקן את כל בגדיה לתוך שקית, רוקן את כל הנעליים לתוך שקית נוספת, קשר אותן ושם אותן מחוץ לדלת ושלח לה הודעה: "בתי היקרה, מהאבא האוהב אותך, צר לי לומר לך שבגלל שעברת כל גבול אין מקומך יותר בביתנו, חפשי לך בית אחר". הבת קיבלה את ההודעה וכתבה לו בחזרה: "אין בעיה, אבא,

לנו התפרצויות זעם? התשובה היא כי אנחנו "דלת". דלת זו לשון דלות. כשאתה בא לקב"ה ואומר לו "אבא, אני דל ואביון, אין לי משל עצמי כלום וכשאני מתפלל זה לא אני, אלה הרחמים שלך" אז פתחת דלת אל ה'.

"דלתיך דפקנו רחום וחונן" - הדלת של ה' משמעותה שאני מהות של "דלת", דהיינו לא יציב. אני יכול כל בוקר להגיד שהיום אשתדל להיות ניונה, רגוע וסבלן אבל לא עוברת שעה ויש קריסת מערכות, תהו ובהו.

לעתים, אנחנו שומעים שיחה מרב "תהיה בעל טוב, תעזור עם הכלים, תתלה כביסה, תוריד את הפח, תהיה נחמד..." ועד שתחזור הביתה לא תזכור כלום. אבל אם אתה בא לקב"ה ומודה על האמת "אבא, אני דלת, אני לא יציב" אז "דלתיך דפקנו רחום וחונן אל תשיבנו ריקם מלפניך"

אל תתפלאו שהכל משתנה לטובה!
החיבור הימי לשיעורי דרך הבעש"ט
העמיד כבר רבבות על הרגליים!!!
חדש! חיזוק יומי קצר: 03-3090-990
הקו המלא: 03-3090-900
רטון יומי: 058-3139000

מנשה צאלח 8 רמלה
בשעה 20:45
בית הכנסת 'הקראון'
יום חמישי | לגברים ולנשים

נחם בגין 24 פתח תקווה
בשעה 22:00
בית הכנסת תהילות השם
יום חמישי | לגברים ולנשים

טכורש 6 בני ברק
בשעה 18:00
בית הכנסת אחוזת מרדכי
יום שלישי | לגברים בלבד

מלצ"ט 41 פינת בורכוב
בשעה 21:00
בית הכנסת נחלת אבות
יום שלישי | לגברים ולנשים

ציבור הוא המיס לבבות וזה לא משנה מי אתה, כשאתה שומע תפילה של אדם כזה המסר עובר אליך מתוך הלב שלו: "יהודי, מול ה' תהיה נמוך, תהיה קטן, אל תחפש להיות המילה הקובעת בבית, תמיד תלך בהכנעה".

"אשרי אדם שומע לי לשקוד על דלתותי" - להיות הדלת של השם.

בחורה שעובדת כסייעת לגננת, אמא לארבעה ילדים, הבעל אברך, עזבה את העבודה כי הגננת נהגה לומר לילדים: "ילדים, עכשיו הסייעת תכין לכם כריכים". וכשטפה את הכלים הגננת אמרה לילדים "ילדים, עכשיו הסייעת הולכת להדיח כלים". מספרת האישה "לא יכולתי לעמוד בהשפלות האלו. קמתי ועזבתי את העבודה אחרי שנה וחצי ועכשיו כבר חצי שנה אין לי עבודה, בעלי אברך ונקלענו למצב כספי קשה. הרב, מה אני אמורה לעשות?" עניתי לה "לא הבנתי איפה ההשפלה, את יודעת מה המשמעות של סייעת בגן? זה התפקיד הכי חשוב שיש לעם ישראל! את זו שזוכה לשרת את הנשמות הקדושות של ילדי ישראל, אלו ילדים שאין בהם חטא ואת הסייעת הרשמית והיצוגית שנותנת להם את הכריך, את זו שנותנת את האווירה בגן, את הניקיון וכל מה שצריך, את האמא של הגן.

אבא לשבעה ילדים סיפר לי "כבוד הרב, אני עובד בעירייה בפניו פחי זבל, אני קם כל בוקר בארבע ואני וחברי מרוקנים את הפחים כל בוקר. הרב, אני מרגיש מושפל, לא נעים לי לעבוד בעבודה כזאת, זה יהיה בסדר אם אעזוב את העבודה?" שאלתי אותו "מתי אתם מתחילים?" הוא ענה "בארבע". שאלתי "אפשר לעבוד אתכם? תגיד לי איפה ואני בא לעבוד אתכם". סיפרתי לו שלפני שמוניתי למשגיח בישיבה באתי לר' אשר וסיפרתי לו שביקשו ממני להיות משגיח בישיבה בבני ברק, הוא אמר לי "למה לא, אם הציעו לך תלך על זה, אבל בעיקרון היה עדיף לך לעבוד בזבל". אמרתי לבחור "בעיקרון אני אמור לעבוד בזבל, במקרה אני משגיח". תדע לך שביום הדין ששימו את המשקולות כל הפחים של הזבל יהיו על המשקולת, אתה בטוח זכאי.

אנשים מתביישים במקצוע שלהם, למה? אתה מביא פרנסה הביתה, אתה זוכה לעשות חסד עם כל העיר שלך, אתה מנקה אותה וזו זכות גדולה. רבותי, אם נלך עם הפשטות נזכה למזווה "שומר דלתות ישראל" ומזה נזכה לנר חנוכה בצד שמאל של הדלת וכך נזכה לכל הישועות, אמן כן יהי רצון.

"דלת", הקב"ה ישמור עליו. אבל אם הוא אווזו שהוא חומה - יבנו עליו אך לא תהיה שמירה. האחות הקטנה ענתה "אני חומה", דהיינו "בורא עולם, אני לא רוצה לשקר שהגעתי לדרגת דלת".

האישה שואלת את בעלה "בעלי היקר, מה דעתך שנלך השבת להורי?" כשהבעל הוא "דלת" הוא יענה "למה לא, בשמחה".

"יבואו גם שני הגיסים שלי ויהיה קצת צפוף, אבל אני ממש רוצה להיות עם האחיות שלי בשבת, מה דעתך?"

אם בעלה הוא "דלת", נייד וקליל הוא יענה "אין בעיה אישתי היקרה, לא משנה איפה נישן, את רוצה לנסוע או ניסע".

אבל כשהבעל הוא לא "דלת" ואישתו שואלת אותו אם אפשר השבת ללכת להוריה, הוא יענה לה "סליחה? ואיפה אני אישן כשבאות עוד שתי משפחות? מצטער מאד, אני לא הולך להיות סנדוויץ' של אף אחד".

אנשים לא יודעים איזה אושר יכול להיות להם מהדלת: חיים פשוטים יותר, קלים ונעימים יותר, פשוט תענוג.

כילד נהגתי להתארח שבתות אצל סבא יהודה ז"ל. וכל שבת היו בבית הכנסת מריבות על שעת תפילת שחרית. כשהחליטו "שש וחצי בבוקר" הצעירים כעסו "למה בשש וחצי? בשמונה". המבוגרים התקוממו "מה פתאום בשמונה? בשש וחצי". פנו לסבי, שהיה המורי של בית הכנסת, על מנת שיכריע בין הניצים, אבל סבא ז"ל תמיד ענה את אותה תשובה "מה שתחליטו אני אחריכם". הוא תמיד נזהר לא לתפוס צד במחלוקת.

בבית הכנסת שסבא יהודה היה המתפלל רובם ככולם היו צעירים עם תלתלים שחורים. ביום הכיפורים כולם נהגו להגיע עם התלתלים וחולצות פתוחות. אני, אחיי ואבי נהגנו לבוא לבית הכנסת כל כיפור. סבא ז"ל היה קם ממקומו, אומר כמה מילים לחזק את הרבים ואז ניגש לתיבה ומתחיל לומר את "לך אלי תשוקת" עם הניגון המיוחד, ואני כילד קטן קלטתי את אבא שלי מרים את הטלית על הראש וחשבתי שקרה משהו. אני רואה את הבחורים עם התלתלים מתחילים לסגור את החולצות וכל אחד מרים את הטלית על הראש ובוכה כמו ילד. אני זוכר כילד את ההשפעה של התפילה של סבא שלי, הוא הצליח "לחשמל" את בית הכנסת. הוא היה יהודי שאף פעם לא הראה את כוחו, יהודי שאף פעם לא אמר "קבלו דעתי", הוא היה "דלת" - דל, ולכן כשהוא היה שליח

אבל תדע לך שאם התקלקלתי זה בגללך כי מעולם לא נתת לי חום ואהבה".

האבא אמר לי בשיחה: **"הרב, אני נתתי לילדה הזאת הכל: אוכל, ביגוד, מורים פרטיים וחוגים, והיא עוד מעזה להגיד לי שלא נתתי לה חום ואהבה?! הרב, שבועיים אין איתות חיים, מה עושים? האם הצעד שעשיתי שהוצאתי אותה מהבית היה נכון לפי דרך הבעש"ט או לא?" אמרתי לו "היא מקלקלת את האחים שלה בבית?" הוא ענה לי "לא". שאלתי אותו "אז למה להוציא אותה מהבית במקום לחבק ולקרב אותה?" הוא המשיך "הרב לא מסכים איתי?" עניתי לו "לא". אז הוא הגיב "טוב, תודה רבה...", אמרתי לו "שניה, שניה, אני יכול להציע משהו?" והוא השיב בחיוב. "מה דעתך לשמוע את שיעורי דרך הבעש"ט? זה יתן לך כלים להתמודד עם הבת שלך ואני אשמח מאד אם תיתן לבתך את מספר הטלפון שלי כי אשמח לדבר איתה".**

שימו לב, כשהבת לא הולכת לפי הקו שלך אז אתה שם את השקיות שלה בחוץ, משמע "אני אוהב אותך אבל רק כשאת הולכת בקו שלי" איזו מין אהבה זו? אם בן אדם חי את "דרך הבעש"ט" שאני מציאות של "דלת" - כלומר אם אתה מכיר את האמת שלך שאתה דלת ולא יציב אז לא היית מתנתק מהבת שלך. הבת שלך הלכה למועדון, אבל אם תהיה אמיתי אתה תכיר שאתה "מועדון" בעצמך וזה שאתה לא כזה, זה רק בגלל שיש מישהו שמציל אותך. זו דלת!

עכשיו אפשר להבין כמה זה מתוק ונפלא על פי מה שאומר ר' שלום שבזי, **"אם ננעלו דלתי נדיבים"** - גם כשהנדיבים נועלים את דלתותיהם, "דלתי מרום לא ננעלו" - אדם שעובד עם עצמו להגיע לדלתי מרום - הן לא ננעלו בפניו.

בשיר השירים כתוב "אחות לנו קטנה" - מסופר על אחות קטנה שלא ידעו מה לעשות איתה, "אם חומה היא, נבנה עליה טירת כסף ואם דלת היא, נצור עליה לוח ארז", האחות הקטנה ענתה "אני חומה". הגאון מוילנה מסביר: האחות הקטנה היא עם ישראל. שואלים בשמיים: מה היהודי? אם הוא אווזו שהוא חומה, דהיינו שהוא חזק ויציב אז נבנה עליו, אבל שום שמירה הוא לא יקבל מאיתנו, אבל אם יהודי יגיד שהוא "דלת" - כלומר דל ואביון - אז "ניצור עליה לוח ארז", אומר הגר"א "אנחנו נעשה לו מצור בחומה, כלומר נשמור עליו בחומה העשויה מעצי ארזים שהאויבים לא יגעו בו". אם האדם אווזו שהוא

ליאת בן שאנן

מטפלת רגשית על פי דרך הבעל שם טוב

מרכז פסיכואנליטי לנשים

052-5732470

"זאלה יעמדו על הברכה"

"זכות העלון מוקדשת באהבה ובהערכה רבה לשותפיו הנאמנים ומפיצי העלון ובי"ב זכות הבעש"ט ו' אשר תגן עליהם אכ"ר"

להצלחת נהוראי בן מוריה | הצלחת לימוד התורה של שמעון בן פנחס וכל משפחת אזולאי בבני חיי ומזוני. להצלחת מש' כהן, מש' לוי אברהם, מש' תמם, שי בן רחל |

לעילוי נשמת שלום בן חנה, פרידה בת מסעודה, אורה, שושנה ויעקב בני פרידה, ציון בן בוליסה, ויקטוריה בת פרידה, משה, יצחק, פרידה וסופיה בני ויקטוריה, שגית בת בלה, כלנית בת פורטונה מזל, רות בת נעימה, לע"נ ניסים סימו בן עליזה ולע"נ ציפורה שרה בת יחיאל מאיר לע"נ אסתר בת שבה לע"נ חנה בת אסתר מלול, מפרט בת רחל | לע"נ פרוסטר מסעוד בן סעדה

נתינה עד בלי די

האם יצא לכם לשמוע על סוג של נשים ממש טובות? כאלו שנותנות את הנשמה לבן הזוג, עושות הכל בשבילו, מוותרות בשבילו, מכינות הכל בעבורו... והבעל, שקיבל יחס של מלך, במקום להיות אסיר תודה לנאמנות והנתינה של אשתו, הוא הופך להיות כפוי טובה ובמקום להכיר תודה ענקית כלפיה הוא מזלזל בה.

האם יצא לכם להכיר בן זוג שהוא ממש טוב. אחד כזה שנותן לאשתו יותר מחצי המלכות, עושה בשבילה ונותן ונותן והאשה, שמקבלת יחס של מלכה, במקום להיות אסירת תודה ולהכיר לו טובה היא הפכה אותו לאסיר (עולם) ואת עצמה לסוהרת קשוחה. פגשתם פעם אמא שאוהבת את ילדיה ומפנקת אותם מאוד? התפקיד שלה זה לכבס, לגהץ, להכין אוכל, לנקות, לבשל, לקנות והיא רק בנתינה לילדיה והתפקיד של הילדים הוא אחד: לדרוש ממנה בקול רם ובפקודה. הם מקבלים בבית יחס של בני מלך ובמקום להיות אסירי תודה לאמא הם מדברים אליה לא יפה ומזלזלים בה.

את כל השפע שהיא נתנה הם הפכו לפשע כלפיה. למה דווקא אלו שנותנים בלי חשבון לא מקבלים יחס של אהבה חזרה והם בדרך כלל שקופים? זאת שאלה ממש כואבת! סוף סוף התשובה הגיע דרך אחד השיעורים של הרב בדרך הבעל שם טוב (מי שרוצה לחיות כאן בעולם הזה את גן העדן יעשה לעצמו טובה ויקשיב לשיעורים של הרב.... זה מציל חיים ממש)

מה זאת אהבה? אתה אוהב ומתחבר למי שאתה נותן לו, את אוהבת ומתחברת למי שאת נותנת לו, זאת נוסחה פשוטה אבל עובדת! אמא שנתנה את הנשמה שלה לילדים אכן היא תאהב אותם ותתחבר אליהם. ואם היא תבוא בטענה כשיגדלו: זאת התודה שלהם? אני לא מאמינה! נתתי להם את הנשמה שלי...למה הם מתנהגים כך אליי???

אז התשובה פשוטה: אמא יקרה, את נתת להם, הנתינה שלך חיברה אותך ונתנה לך לאהוב אותם... יפה מאוד! כל הכבוד לך!!! אבל מה הילדים נתנו לך? כלום!!!! הם רק אכלו, שתו והשימונו... אז מה יחבר אותם אלייך? כלום!!!!!!

הם גדלו בבית שלא דרש מהם לתת בחזרה, לכן אין להם שום יכולת להתחבר או להתאהב. פשוט וקל, נכון? הנתינה יוצרת חיבור אבל חד צדדי, את נתת את התחברת, אתה נתת? אתה התחברת. כשאישה לא מאפשרת לבעלה לתת לה והיא עושה למענו הכל, וכשהוא כבר רוצה להכין לה, היא מיד ניגשת לעשות בעצמה תוך כדי שהיא צועקת "לא, לא, לא.... אני אכין גם לי וגם לך" ומפנקת אותו כמו שיח סעודי! כך האישה הטובה הזאת מגדלת בעל שרק מקבל, צהיא בנתינה עצומה, לכן היא בחיבור עצום ואהבה עצומה.

הוא לעומתה נותן לה: כלום!!!! לכן החיבור אליה הוא: כלום!!!!!! והוא אוהב אותה: כלום!!!!!!

לבעל אין נתינה, לכן אין מה שיקשר אותו אליה. אם אחד מבני הזוג רוצה להכין לבן הזוג או לתת לתת לו, והצד השני אומר: לא תודה! אין צורך! אני מסתדרת בכוחות עצמי! אפילו שאת/אתה צודקים ואתם אכן מסתדרים לבד, לפי העקרון הזה את/אתה עושים טעות!

עדיף לכם שתקבלו, בכל זאת, מהצד השני עזרה כדי שיהיה כאן קשר וחיבור ואלה יולידו אהבה. עכשיו נוכל להבין טוב יותר את הפסוק: "וישמך ישורון ויבעט" (דברים, לב). אם ישורון רק קיבל וקיבל, אכל ושתה עד שהשמין, במקום להגיד תודה, מה הוא עשה? בעט! איך מונעים מישורון לבעוט? קום ישרון יקר! תתחיל גם אתה לתת ולעשות ובכך להתחבר, ותנחשו מה יקרה? הנתינה גרמה לישורון לעשייה ולהרזיה ובסוף, במקום בעיטה, הגיעה אהבה.

שבת שלום.

יתוש

היתוש מוצץ את דם האדם ומשאיר פסולת, ואינו מוצץ אלא רק את החלק הטוב שבדם, כבר הובא בספרי המחקרים שהיתוש מכיל בעקיצתו מאות חיידקים, ושעה שהוא עוקץ מפריש הוא לגופנו חומר משכך כאב, שלא נרגיש את מציצת דמנו, וכשגמר את מזונו פוסקת פעולת ההרדמה, ואז אנו מרגישים כאב, ומנסים להרוג את היתוש שכבר עף, ומכים אנו את עצמנו. היתוש נברא להכות את בעל הגאווה ולכן הוא לא מייק לצדיק אלא לבעל גאווה, וכמו שטיטוס שהגיס דעתו כנגד הקב"ה, נתן הקב"ה רשות ליתוש להיכנס למוחו ולנקרו, וכן אמרו בגמ' סנהדרין [לה, א] שאדם נברא בערב שבת לאחר בריאת היתוש, ש"אם תזיח דעתו אומרים לו יתוש קדמך". המעניין הוא שיתוש הוא בעל החיים הקל ביותר בעולם, ובכל זאת הוא מפיל אימתו על בעל החי הגדול בעולם כמו שאמרו בשבת [עז, ב] "אימת יתוש על הפיל שנכנס לו בחוטמו ומציקו".

מבואר אם כן שהיתוש בא לאדם כתוצאה מהגאווה שלו, ואז הוא מוצץ את דם האדם ומשאיר את הפסולת, וזה בא ללמד אותנו שע"י הגאווה מסתלקת מהאדם השמירה של ה', וכל הטוב שבו נעלם ומתגלה כך החלק השלילי שבאדם. היתוש בשעת העקיצה מפריש לגופינו חומר משכך כאבים שלא נרגיש את מציצת דמינו מכיוון שגם הגאווה חודרת לאדם מבלי שהוא ירגיש עד כמה הוא מתגאה ומרגיש מעצמו. אולם בהמשך כשהיתוש גומר את מזונו פוסקת פעולת ההרדמה ואז אנו מרגישים את הכאב - וכך גם עם הגאווה, האדם לא מתעורר לתקן אותה עד שיחוש את הכאבים שיבואו לו כתוצאה ממנה, האדם מנסה להרוג את היתוש שממהר לעוף ומכה את עצמו וכך גם בעבודת האדם המתגאה, סבור הוא שכאביו נובעים בגלל הסביבה שלו ומחפש לו אשמים על מנת ליפול עליהם ולהכותם, אבל לבסוף נמצא שמכה את עצמו.

תהלים

פרק א', פסוק ד'

"לא כן הרשעים כי אם כמוץ אשר תדפנו רוח".

הצדיק נשען על בורא עולם וה' הוא "אמת ויציב ונכון וקיים וישר וכו'", ונמצא שיש לו משענת יציבה. אבל הרשעים חיים על הרוח - על הרגש ששוכן ברוח שבאדם, וממילא הרוח והרגש של האדם אינם יציבים ולכן הרשעים אין להם יציבות כלל, וכל _____ הוא הולך ומשתנה פעם הוא אומר כך, ולמחרת הוא חושב ההיפך. ונמצא מטולטל בבחינת "נע ונד תהיה בארץ".

רוצה ישועה לשנה החדשה?

הפיץ את העלונים זכות הבעש"ט הקדוש ור' אשר תעמוד לך בכל העניינים

עובדה: הפצת גליונות דרך הבעש"ט מביאה לך ישועות בשטח!!!

להצטרפות: 058-313-9000 | 054-8424-530

